

نقش برخی عوامل استرس‌زا در ظهور عفونتهای ناشی

از آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*)

در کپور ماهیان پرورشی

مصطفی اخلاصی

بخشنامه ابزاری، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

شیراز - صندوق پستی: ۷۱۳۶۵-۱۷۳۱

تاریخ دریافت: دی ۱۳۷۶ تاریخ پذیرش: دی ۱۳۷۷

چکیده

در این تحقیق نقش درجه حرارت بالا (تا ۳۲ درجه سانتیگراد)، کدورت آب، تراکم و کمبود اکسیژن در ظهور عفونتهای ناشی از باکتری آئروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) در شرایط آزمایشگاهی بر روی ماهیهای کپور معمولی و کپور فتوفایگ (فتوفاگ) پرورشی مورد بررسی قرار گرفت. ماهیهای با وزن ۴۰۰ تا ۵۰۵ گرم در آکواریوم‌های ۶۰ لیتری نگهداری شدند و ابتدا به مدت یک هفته در معرض ۱۰^۹ باکتری آئروموناس هیدروفیلا بیماریزا بصورت حمام دادن قرار گرفتند و سپس هر گروه که شامل ۱۰ ماهی بود در آکواریوم‌های مجزا در معرض استرس‌های مختلف فوق الذکر به مدت دو هفته قرار گرفتند. ماهیهایی که علائم بیماری از جمله خونریزی‌های پیوستی و حرکات غیرعادی داشتند جمع آوری و کشت باکتریایی داده، شدند تا باکتری عامل بیماری از کلیه آنها جدا شود. نتایج حاصله نشان داد ۸۰ درصد ماهیهایی که در درجه حرارت استرس (۳۲ درجه سانتیگراد) نگهداری شدند بصورت حاد بیمار شده، و از بافت کلیه تمام آنها باکتری آئروموناس هیدروفیلا بصورت خالص جدا گردید. در گروه کدورت آب و تراکم ماهیها بیماری مشاهده نشد. در گروه کاکش اکسیژن همه ماهیها تلف شدند و از بافت کلیه آنها باکتری جدا نگردید. نتایج نشان داد که تحت شرایط استرس ناشی از بالا رفتن درجه حرارت آئروموناس هیدروفیلا می‌تواند برای ماهیان فتوفایگ و ماهی کپور معمولی بیماریزا باشد.

مقدمه

آنروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) از خانواده آئروموناداسه داشته

(*Aeromonadaceae*) با نامهای متابد آتروموناس لیکوگاسینس (*Aeromonas liquefaccens*) یا آتروموناس پونکتاتا (*Aeromonas punctata*) از آتروموناس‌های متحرک است که بصورت بخشی از فلور طبیعی محیط‌های آبی و آبریان از جمله ماهیهای آب شیرین و گاهی نیز ماهیان آب شور می‌باشد (Austin & Austin, 1993). عفونتهای ناشی از آتروموناس هیدروفیلا در پروردش کپور ماهیان از اهمیت زیادی برخوردار است (1995, Jeny & Jeny). اگرچه تعدادی از محققین آتروموناس هیدروفیلا را به عنوان عامل ثانویه سبتی سمی همورازیک ماهیها می‌دانند دیگران آن را عامل اولیه ایجاد بیماری در ماهیان می‌دانند (Austin & Austin, 1993). بیماری ایجاد شده در ماهی بصورت سبتی سمی همورازیک تواأم با خوتفیزی‌ها، رخمهای پوستی و عضلانی، آب اورده‌گی و ورم شکم (dropsy) می‌باشد (Ansary et al., 1992). سبتی سمی ناشی از این باکتری می‌تواند در سه شکل حاد و مزمن و حاملین وجود داشته باشد (Grizzle & Kiryu, 1993) در ایران رضویلر و همکاران (۱۳۶۰) آتروموناس هیدروفیلا را از کپور ماهیان پرورشی جدا کردند و نقش بیماریزای آن را بررسی نمودند. مطالعه متابی (۱۳۷۰) نشان داد که آتروموناس هیدروفیلا به ترتیب در فصل گرم و سرد ۷۰ و ۹۰ درصد باکتریهای جدا شده از آب استخرهای پرورشی و ۷۱ و ۹۶ درصد باکتریهای جدا شده از سطح پوست کپور ماهیان پرورشی را تشکیل می‌داده است.

بیماری‌باری آتروموناس‌های متحرک بصورت ثانویه با اولیه با نتایجی که از بررسی عمل مرگ و میر ماهی آمور در استان خوزستان بدست آمده مورد بحث است (پیغان و همکاران, ۱۳۷۳). همچنین در مطالعه میکروبیولوژیک اندامهای آبیشش، کلیه و کبد ماهیان کپور علت‌خوار (آمور) به ظاهر سالم و بیمار استان خوزستان که علائم سبتی سمی در انها دیده می‌شد باکتریهای شبیه آتروموناس‌های متحرک از کلیه و کبد و بافت آبیشش جدا گردید که حدس زد می‌شد صوب بروز برخی تلفات در کارگاههای پرورش آمور شده است (اسماعیلی و پیغان, ۱۳۷۶). در موارد متعددی نیز از کپور ماهیان بیمار کارگاههای پرورشی فارس در فصل گرم، آتروموناس هیدروفیلا از رخمهای و کلیه ماهیهای بیمار جدا گردید.

هدف از این تحقیق بررسی نقش برخی از عوامل استرس‌زا (که احتمال وقوع آنها در محیط

پرورشی می‌باشد) در ظهور عفونتهای ناشی از آتروموناس هیدروفیلا می‌باشد تا با ارزیابی نقش استرسها در جهت پیشگیری از وقوع بیماری در این کارگاهها استفاده نمود.

مواد و روشها

تعداد ۵۰ عدد ماهی بطور تصادفی از کارگاه تکثیر و پرورش کیور ماهیان مرودشت صید گردید. از این تعداد، ۱۶ عدد ماهی کپور معمولی و ۳۶ عدد ماهی کپور نقره‌ای (فیتوفاگ) با وزن متوسط ۴۵۰ گرم بود. ماهیها در کیسه‌های پلاستیکی محتوی آب و اکسیژن به ازماشگاه بخش آبزیان دانشکده دامیرشکی دانشگاه شیراز منتقل شدند و در آکواریوم‌های ۶۰ لیتری با درجه دمای ۲۱ درجه سانتیگراد نگهداری و نگذیه شدند تا به محیط آکواریوم عادت کنند. ماهی‌ها بطور تصادفی به پنج گروه (گروه افزایش درجه حرارت، گروه کدورت، گروه تراکم ماهی، گروه کاهش اکسیژن و گروه شاهد) تقسیم شدند به نحوی که در هر گروه ۱۰ ماهی در یک آکواریوم حاوی ۶۰ لیتر آب مجهز به یمپ هوا فرار داشت. در گروه افزایش درجه حرارت از بخاری مخصوص آکواریوم استفاده گردید. آب مورد نیاز آکواریوم در گروه کدورت آب، از آب کف استخراهای پرورش مرودشت تأمین شد که کدورت این آب با استفاده از دیسک سی‌شی (۲ سانتیمتر) بود. در گروه تراکم ماهی به جای ۶۰ لیتر از ۳۰ لیتر آب استفاده گردید، در گروه کاهش اکسیژن هوا دهی به اندازهای کم شد تا فقط ۱ میلی‌گرم در لیتر اکسیژن (روش وینکلر و دستگاه اکسیژن متロترون) در آب آکواریوم باشد و در گروه شاهد هیچ‌کدام از شرایط استرس‌زا وجود نداشت و اکسیژن آب به میزان ۴۶ میلی‌گرم در لیتر ثابت نگه داشته شد. باکتری آتروموناس هیدروفیلای (*Aeromonas hydrophila*) مورد استفاده که در بخش آبزیان دانشکده دامیرشکی دانشگاه شیراز از رخمهای و کلیه ماهیهای کپور معمولی بیمار جدا گردیده و بوسیله آزمایش‌های بیوشیمیابی (جدول ۱) و همچنین آزمایشگاه مرجع بیماریهای ماهی دانمارک توسط دکتر دالسگارد مورد تأیید قرار گرفت و در آزمایش‌های متعدد توانسته بود به صورت تجربی در آزمایشگاه سبب بیماری در کپور ماهیان گردد، تأمین شد.

جدول ۱: خصوصیات بیوشیمیایی باکتری آنروموناس هیدروفیلا (*Aeromonas hydrophila*) جدا شده از زخمها و کلیه ماهی‌های کپور معمولی بیمار (Austin & Austin, 1993, Dalsgard, personal communication: اقتباس از)

نتیجه کشت	موارد
+	Motility
+/-	Catalase/Oxidase
-	Methyl red test
+	Nitrate reduction
+/-	Indol/VP
Growth on/at:	
+	۰-۴% (w/v) NaCl
-	۵% (w/v) NaCl
+	۰-۳۷°C
+	Potassium cyanide
Degradation of:	
+	Aesculin
+	Blood (Haemolysis)
+	Gelatin
+	Starch
+	Tween 80
-	Urea
+	Arginin
+	Lysin
-	Ornithin
Production of acid from:	
+	Sucrose
+	Mannitol
+	Glucose

این باکتری قبل از استفاده در آزمایشها از روی محیط زلوز خوندار بصورت داخل صفاقی به ۵۰ ماهی کپور معمولی تزریق و پس از ۴۸ ساعت ماهیها ب ضربه‌ای که به سر آنها وارد می‌شد کشته

شدند و با کنست از کلیه قدامی آنها بر روی ژلوز خوندار در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد به مدت ۴۸ ساعت باکتریها بصورت پرگنه‌های خالص جدا گردیدند. از این پرگنه‌ها جهت تهیه آب حاوی باکتری برای ایجاد عفونت در ماهی استفاده گردید. برای تهیه آب حاوی 10^9 باکتری اقدام به تعیین تعداد باکتری در محلول اونیه باکتری و سرم فیزیولوژی شد که با استفاده از روش Akhlaghi et al., 1996 صورت گرفت. محلول باکتریایی تهیه شده وقتی که به ۲۰ لیتر آب اضافه شد هر میلی‌لیتر آب حاوی 10^9 باکتری آنروموناس هیدروفیلا بود. ماهیها در گروههای مختلف بصورت محزا توسط ساجوک کوچک به محلول حاوی 10^9 باکتری مزبور همراه با هوادهی منتقل و به مدت یک دقیقه حمام داده شدند و پس از یک دقیقه با ساجوک به آکواریوم خود منتقل گردیدند. در این مرحله عوامل استرس را شامل افزایش دما تا ۳۲ درجه سانتیگراد، کدورت آب، تراکم ماهی و کاهش اکسیژن برای گروههای آزمایشی بطور محزا ایجاد شد و گروه شاهد در شرایط معمولی و دمای آب ۲۱ درجه سانتیگراد نگهداری شد. ماهیها به مدت ۲ هفته زیر نظر گرفته شدند. از کلیه ماهی‌های بیمار، جهت کنست باکتریایی نمونه برداری شد و نمونه‌ها مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج

نتایج حاصله از آزمایش ایجاد عفونت در ماهیهایی که در معرض باکتری قرار گرفته بودند در جدول شماره ۲ آمده است. متعاقب قرار دادن ماهیها در معرض باکتری بیماری‌ای آنروموناس هیدروفیلا و نگهداری آنها در شرایط استرس ایجاد شده ناشی از افزایش درجه حرارت و کاهش اکسیژن، بترتیپ 80 درصد و 100 درصد تلفات دیده شد.

از بافت کلیه ۸ مورد (80 درصد) ماهیهایی که در شرایط استرس ناشی از درجه حرارت بودند باکتری بیماری‌ای آنروموناس هیدروفیلا جدا گردید در حالیکه باکتری فوق در هیچ مورد از بافت کلیه ماهیهایی که در شرایط استرس ناشی از کاهش اکسیژن نگهداری شدند در آزمایشگاه جدا نگردید. هیچیک از ماهیهایی که در معرض باکتری بیماری‌ای آنروموناس هیدروفیلا در شرایط استرس ناشی از کدورت کدن آب و تراکم در واحد حجم قرار گرفتند تلفاتی را نشان ندادند. در هیچ مورد باکتری آنروموناس هیدروفیلا از بافت کلیه این ماهیها جدا نگردید.

جدول ۲: نتایج حاصله از گروههای مختلف ماهی که ابتدا بصورت تجربی در معرض 10^9 باکتری آنروموناس هیدروفیلای بیمارباز و سپس در شرایط استرس قرار گرفتند

گروههای ماهی (استرس‌های مختلف)	تعداد ماهی	تعداد کل	تعداد ماهی	تعداد ماهی	تلقف ماهیها	حمام یک دقیقه‌ای	تعداد ماهیها	تعداد مواردی که باکتری از کله ماهیها بیمار چدا شد
افزایش درجه حرارت نا 34°C	۸	۱۰	۶	۴	۶	-	۶	-
ایجاد کدورت در آب	-	۱۰	-	۴	۴	+	۶	-
ابعاد تراکم ماهی	-	۱۰	-	۴	۴	+	۶	-
کاهش اکسیژن	-	۱۰	-	۰	۰	+	۱۰	-
شاهد (بدون استرس)	-	۱۰	-	۴	۴	+	۶	-

بحث

مستاعق قرار دادن ماهیها در معرض باکتری آنروموناس هیدروفیلای (*Aeromonas hydrophila*) بیمارباز و نگهداری آنها در شرایط استرس ایجاد شده ناشی از افزایش درجه حرارت و کاهش اکسیژن تلقف مشاهده گردید. با افزایش درجه حرارت باکتریها توانید یافته و از بافت‌ها به سیستم گردش خون راه می‌بیند و سیستی سمی را باعث می‌شوند. از طرفی افزایش درجه حرارت دستگاه ایمنی ماهی را مختل تموده و مقاومت ماهی در برابر عوامل بیمارباز را کاهش داده و منجر به مرگ ماهی می‌شود (Avtalion, 1981, Zeeman, 1986). در یک تحقیق متابه نشان داده شده است قفل آلاهای رنگین کمانی که در طول سال در درجه حرارت زیاد (18°C) نگهداری شده‌اند عیار پادتن کمی را نسبت به آنروموناس سالمونیسیدا داشته‌اند. در این گروه آزمایشی از بافت کلیه تمام ماهیهای تلف شده باکتری جدا گردید. تمام ماهیها در گروه کاهش اکسیژن که قبل از قرار داده شدن در شرایط کاهش اکسیژن در معرض باکتری بیمارباز آنروموناس هیدروفیلای قرار داده شده بودند تلف شدند که نشان دهنده حساسیت زیاد این ماهیها به کم شدن اکسیژن می‌باشد. این اتفاق می‌تواند در فصل گرم که درجه حرارت بالا می‌رود برایتی در شرایط استخراجی پرورشی کپور ماهیان صورت گیرد و بخصوص

زمانی که میزان اکسیژن در شب کم شده و در استخراج نیز از هیچ نوع هوادهی استفاده نشود. چون تلفات در ساعتهاای اولیه کاهش اکسیژن اتفاق می‌افتد به نظر می‌رسد باکتریها فرصت استقرار در بافت کلیه را نیافرند که بتوان آنها را در کشت جداسازی نمود. برای اظهار نظر قطعی لازم است آزمایشات بیشتری در این زمینه صورت پذیرد.

اگر چه زیاد شدن جمعیت ماهیها در حجم مشخص آب باعث ضعف مکانیسم دفاعی ماهی می‌شود (Ellis, 1981) لیکن تراکم ماهیها در واحد حجم در آزمایشها انجام شده در این تحقیق نتوانست ایجاد استرس تمايزد. در تئیجه عفونت آنروموناسی در این آزمایشها مشاهده نشد. نتیجه مشابهی در مورد ماهیهایی که در اکواریوم حاوی آب باکدورت مشخص بود، مشاهده گردید. این امر می‌تواند بیانگر این مطلب باشد که استرس ناشی از کدورت آب و تراکم ماهیها کمتر از استرس ناشی از افزایش درجه حرارت در ظلپور عفونتهای آنروموناسی نقش دارد. نتایج بدست آمده از این تحقیق تأکید بر نظارات دقیق بر عوامل محیطی از جمله افزایش درجه حرارت که معمولاً همراه با کاهش اکسیژن در فصل گرم است، می‌نماید. در این زمان بازیاد بودن مواد آلی در آب استخراج تعداد باکتری نیز در محیط آبی زیاد بوده و زمینه مناسبی برای حمله باکتری و ایجاد عفونت در ماهی می‌باشد. لذا پیشنهاد می‌شود در استخراجها ماهیان گرمابی در صورت امکان از تغییرات درجه حرارت و اکسیژن جلوگیری گردد. همچنین توصیه درصدی از آب و استفاده از پمپهای هواده و آب افشار در فصل گرم توصیه می‌شود. شناخت بیشتر از طبیعت بیماری‌زایی باکتری آنروموناس هیدروفیلا و شناخت انتی رنها مختص این باکتری در جهت تهیه واکسن و استفاده از آن برای پیشگیری از تلفات ماهی تحقیقات بیشتر را می‌طلبد.

تشکر و قدردانی

از خانم محترم کشاورزی کارشناس بخش میکروب شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز، نمایندگی شیلات فارس و مدیریت کارگاه پرورش کپور ماهیان مرودشت تشکر و فدردانی می‌شود. قسمتی از بودجه این تحقیق توسط موسسه تحقیقات شیلات ایران تأمین شد.

منابع

- اسماعیلی، ف.، پیغان، ر.، ۱۳۷۶. الودگی ماهی کپور علفخوار به ارگانیسم‌های شیله آنروموناس‌های متحرك. مجله علمی شیلات ایران. سان ششم، تابستان ۱۳۷۶، صفحات ۱ تا ۸

- پیغان، ر.؛ عباسی، س.؛ اسماعیلی، ف.، ۱۳۷۳. بررسی علل مرگ و میر ماهیان آمور در استان خوزستان. موسسه تحقیقات شیلات ایران، صفحه ۵۶.
- رضویلر، و.؛ حسنی طباطبائی، ع.؛ آذری تاکامی، ق.، ۱۳۶۰. بررسی نقش بیماری‌ای آنروموناس هیدروفیلا در بعضی از بیماری‌های ماهی. نامه دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، شماره ۲، دوره ۳۷، صفحات ۲۱ تا ۲۳.
- عبدال... مشایی، م.ع.، ۱۳۷۰. بررسی باکتریهای گره منفی بر اهمیت در کبوتر ماهیان منطقه فارس. پایان نامه دکترا دامپزشکی دانشگاه شیراز. شماره ۳۵۱، صفحات ۲۱ تا ۳۵.
- Akhlaghi, M. ; Munday, B.L. and Whittington, R.J. , 1996.** Comparison of passive and active immunization of fish against streptococcosis (enterococcosis). Journal of Fish Diseases, Vol. 19. pp.251-258.
- Ansary, A. ; Haneef, R.M. ; Torres, J.L. and Yadav, M. , 1992.** Plasmids and antibiotic in *Aeromonas hydrophila* isolated in Malaysia from healthy and diseased fish. Journal of Fish Diseases, Vol. 15. pp.191-196.
- Austin, B. ; Austin, D.A. , 1993.** Bacteria fish pathogens, disease in farmed and wild fish. 2nd edition. Ellis Horwood, New York. pp.171-187.
- Avtalion, R.R. , 1981.** Environmental control of the immune response in fish. Critical Review on Environmental Control, Vol. 1. pp.163-188.
- Ellis, A.E. , 1981.** Stress and the modulation of defence mechanisms in fish. In: Stress and fish, A.D. Pickering (ed), London, Academic Press, pp.147-169.
- Grizzle, J.M. ; Kiryu, Y. , 1993.** Histopathology of gill, liver and pancreas and serum enzyme levels of channel catfish infected with *Aeromonas hydrophila* complex. Journal of Aquatic Animal Health, Vol. 5. pp.36-50.
- Jeny, Z.S. ; Jeny, G. , 1995.** Major diseases of carp. Aquaculture, Vol. 129. pp.397-420.
- Zeeman, M.G. , 1986.** Modulation of the immune response in fish. Veterinary Immunology and Immunopathology, Vol. 12. pp.235-241.

Effect of Stress Factors in the Occurrence of *Aeromonas hydrophila* Infection in Cultured Carp

Akhlagi M.

Aquatic Dep., Veterinary Faculty, Shiraz University

P.O.Box : 71345-1731 Shiraz, Iran

received : January 1998 accepted : January 1999

ABSTRACT

In this research, the role of high temperature (up to 32°C), water turbidity, fish crowedness and oxygen deficiency on the occurrence of invitro infection due to *Aeromonas hydrophila* in cultured carp (common carp & silver carp) was examined. The fish with the weight 400 - 500 gr were kept in 60 litre aquariums and were bathed with 10^9 pathogenic *Aeromonas hydrophila* for one week. Then separate groups (with population of 10 for each) in separate aquariums were exposed to different stress conditions for 2 weeks. Diseased fish that showed skin hemorrhage and abnormal swimming were collected and their kidney tissues cultured on common bacteriology media. The obtained results showed that all the mortality were due to high temperature and no mortality was occurred in water turbidity and crowedness conditions. Isolation of *Aeromonas hydrophila* was only from the high temperature stress group. The results obtain from this study show that *Aeromonas hydrophila* is a potential pathogens for common carp and silver carp in stress conditions such as high water temperature.